

нѣщо. . . 1. Който се кълне — лъже.
ната е по-се разплаква и оставя букета на масата.
Хубавой е бледъ, развълнуванъ и едва се държи
коа крака.

(Той. Да не е отъ оная, който тъй лакомо тан-
цува съ тебе Шими миналия балъ?

Тя се разхълцва и не го погледва.

Той. Виновния всѣкога плаче!

Тя. (Съкрушена) Но азъ ти казвамъ, че не
съмъ очаквала букетъ.

Той. То ще е толкова вѣрно, колкото това, че
ти си искала дълга рокля, а шивачката я скжсява!

Тя зарива, безсилна да се защити.

Мълчание.

Той. (ходи нервно изъ стаята) Ето какво ми
донесе твоя имень день!

Звъни се.

Мълчание.

Звъни се повторно.

Той. Кжде ли е отишла оная. (къмъ жена си)
Иди отвори. Азъ нѣма да излѣза.

Тя. И изъ нѣма да излѣза! (Звъни се нервно).

Той (тръгва да отвори)

Тя (се вслушва и избѣгва въ другата стая).

VIII

Влиза Хопъ № 7.

Хопъ. Извинявайте, азъ съмъ погрѣшилъ.
Букета е за госпожа Райна Джикова, сжщи номѣръ
но 6.